

Un cabaret explosif!

Enchanté! és un cabaret divertit, burlesque i, ahora, emotiu i profund

Enchanté! s'endinsa en la música europea de principis del segle XX, l'època de la II Guerra Mundial, i ens transporta a la ciutat de París, a punt de ser envaïda per les tropes alemanyes. Des d'un espai inhòspit, acompanyades d'un pianista i un clarinetista, les veus de Divinas ens expliquen la història del petit Café Enchanté, punt de trobada d'artistes, bohemis, intel·lectuals i membres de la *Résistance* francesa.

Divinas interpreten i ridiculitzen personatges històrics i escenifiquen situacions grotesques, amb bones dosis d'humor absurd i un punt de sàtira política.

A *Enchanté!* es respira l'aire dels cabarets burlescos i el glamour decadent, amb les cançons i coreografies més representatives de l'època. Veus i música en directe per recuperar gèneres com el claqué, el cancan o el cabaret.

— 1 —

La consagració de la primavera Igor Fiodórovich Stravinski, 1913

— 2 —

L'accordéoniste Michel Emer, 1940

El compositor va oferir la cançó a Edith Piaf just abans de marxar cap al front i ella la va popularitzar.

Tot maldant per col·laborar amb la Resistència i aprofitant-se de la seva popularitat, la cantant es feia fotografiar amb presoners francesos durant les seves actuacions per a oficials alemanys. En realitat, estava proporcionant fotografies per ser utilitzades en falsos passaports que van permetre fugir a alguns.

— 3 —

Enchanté! Mario Cobo / Ben Rowdon, 2011 (tema original)

— 4 —

Ram pam pam Jean Tranchant / Alfredo de Vita, 1932

Estrenada per Josephine Baker al *Folies Bergère* de París. La Venus Negra va exercir voluntàriament d'espia per França durant la II Guerra Mundial, motivada per la seva condició d'artista negra casada amb un jueu. Donada la seva fama, va poder escoltar converses d'oficials japonesos i buròcrates

italians en festes i recepcions. Per no aixecar sospites, va arribar a revelar secrets mitjançant escriptura amb tinta invisible en les seves partitures o amagant missatges dins la seva roba interior.

— 5 —

Galop Infernal d'Orfeu als inferns Jaques Offenbach, 1858

— 6 —

That's a plenty Lew Pollack, 1914

— 7 —

Mein kleiner grüner kaktus Bert Reisfeld / Albrecht Marcuse / Hans Herda, 1934

Un dels grans èxits del grup alemany Comedian Harmonists. La seva carrera es va veure truncada amb l'arribada del règim nazi, que els va prohibir actuar en públic. Tres dels membres del grup eren jueus i van emigrar a EE.UU, però allà van fracassar per ser alemanys. La resta de components tampoc van recuperar l'èxit degut a la censura i a l'allistament obligatori a l'exèrcit alemany. Encara que tots els components originals van sobreviure a la guerra, mai van tornar a reagrupar-se.

— 8 —

Heebie jeebies Boyd Atkins / Richard M. Jones, 1926

— 9 —

Der führer's face Oliver Wallace, 1942

La cançó parodiava l'himne del partit nazi *Horst Wessel Lied* popularment conegut com *Die Fahne hoch* (La bandera en alt). El 1943, Walt Disney Studios va realitzar un curt d'animació pro-

per l'Ànec Donald, utilitzat com a propaganda anti-nazi durant la II Guerra Mundial. Al film, el tema de Wallace és interpretat per una *Dutch band* composta per Hirohito (emperador japonès que va dur el seu país a la guerra), Göring (comandant de la *Luftwaffe*), Goebbels (ministre de propaganda nazi) i Mussolini.

— 10 —

Dansa dels petits cignes del Llac dels cignes Piotr Ilich Tchaikovski, 1877

El 2007, el diari alemany *Der Spiegel* va publicar els detalls d'un centenar de grabacions de música clàssica trobades al búnker de Hitler al final de la guerra, i guardades en secret per un oficial de la Intel·ligència Russa. Wagner era a la lista, però també músics no germànics, considerats "subhumans" pels nazis. Entre ells, Tchaikovsky, Mussorgsky i Rachmaninov.

— 11 —

Makin' whoopee Walter Donaldson / Gus Kahn, 1928

Estandard de jazz molt popular, que inclús Goebbels va utilitzar, canviant-li la lletra, per fer pro-

paganda antisemita. L'expressió *makin' whoopee* és un eufemisme per la d'acte sexual i la cançó alerta del parany del matrimoni. En l'adaptació de Goebbels, s'acusa els jueus de provocar la II Guerra Mundial per interessos econòmics.

— 12 —

Murder, he says Jimmy McHugh / Frank Loesser, 1942

— 13 —

Cavalcada de les valquíries de La valquíria Richard Wagner, 1870

Guy Sajer explica en el seu llibre *El soldat oblidat* que, essent reclutat per l'exèrcit alemany per lluitar en el front Rus, en una de les batalles els tancs alemanys van fer sonar per les seves ràdios la *Cavalcada de les Valquíries* abans de llançar-se a un atac desesperat. Com ell mateix relata, va ser "l'acompanyament adequat per un sacrifici suprem".

— 14 —

Lili Marlene Norbert Schultze / Hans Leip, 1937

Marlene Dietrich, alemanya de naixement, va ser una ferma anti-nazi que menyspreava les

polítiques antisemites del seu temps. Va anar sovint a primera línia per actuar davant les tropes i feia visites als hospitals per animar als soldats ferits. Va enregistrar diversos discs anti-nazis en alemany per a l'OSS, incloent-hi Lili Marlene, un exemple curiós d'una cançó transcendent dels odis

de la guerra i convertint-se en un himne per ambdós bàndols. Quan li van preguntar per què s'havia arriscat davant un perill tan evident, va respondre "aus anstand" (per decència).

— 15 —

Shout, sister, shout! Clarence Williams, 1929

— 16 —

Take a number from 1 to 10 Mack Gordon / Harry Revel, 1934

— 17 —

Hava nagila tradicional jueva

— 18 —

We'll meet again Ross Parker / Hughie Charles, 1939

El 1941, la cantant Vera Lynn va començar les emissions del programa de ràdio *Sincerely Yours* (en què interpretava cançons sol·licitades pels soldats) entre les que destacava *We'll Meet Again*. El caràcter nostàlgic però optimista de la cançó "Ens tornarem a trobar, no sé on, no sé quan, però sé que ens tornarem a trobar un dia assoliat" tenia un valor especial per als soldats i les seves famílies que els veien partir cap al front.

— 19 —

Boum Charles Trenet, 1938

Charles Trenet va actuar freqüentment en cabarets davant de públic alemany, havent de negar orígens jueus, cosa que li va costar l'etiqueta de col·laboracionista. La seva condició d'homosexual era suficient per ser deportat a un camp de concentració, fet que va poder condicionar el seu menor compromís amb la Resistència. Paradoxalment, els versos de la cançó *Chanson d'automne*, popularitzada per Trenet, van ser utilitzats com a codi aliat pel Desembarcament de Normandia.

Divinas

soprano Carla Móra
mezzo-soprano Irene Ruiz
contralt Marta Móra / Susana Torregrosa

El duct

clarinetista Juli Aymí / Cesc Miralta
pianista Federico Mazzanti

idea original Martí Torras & Divinas
dramatúrgia i direcció escènica
Martí Torras

producció executiva Divinas
direcció musical Irene Ruiz
composició del tema "Enchanté!"

Mario Cobo & Ben Rowdon
creació arranjaments instrumentals
Bernat Font, Gabriel Amargant
& Santos Martínez

adaptació musical Stravinsky i creació
arranjaments vocals Irene Ruiz
creació i direcció coreogràfica Carla Móra
coreografia claqué Marta Móra
assessoria d'imatge Glòria Duran
disseny de vestuari, maquillatge i
perruqueria Glòria Duran
producció de vestuari

Glòria Duran & Ximena Topolansky
perruqueria Toni Santos
disseny d'escenografia Martí Torras
construcció d'escenografia

La Forja del Vallès, Fusteria Gaspar
disseny de so Pere Albiñana (Sclat!)

disseny d'il·luminació
Martí Torras & Marc Llobet
disseny gràfic Xavier Alamy
fotografia Roger Llonch
gravació video Josep Bayo

distribució Alba Espinasa Galitó
(Agombola Serveis Culturals)
www.agombola.com
www.divinas.cat

Agraïments Joan Barril, Toni Puntí,
Carles Manrique, Teatre d'Arenys de
Mar, l'Ametlla del Vallès, Oriol Gruart,
Gabriel Ruiz, Anabel Xalabarder, Susanna Crespo, Dani Argelaga, Enric i Modesta, Mercè i Xavi, Carles i Teresa, Albert, Jordi, Pau, Paula.

Durada de l'espectacle: 1 h 15 min
Una producció de Divinas en col·laboració amb ICIC.

